

τὸ ποῖον διὰ νᾶν' αἰώνιον συναρμολόγησά του
 θεμέλιον, κύκλους φεγγαριῦ δεξιὰ καὶ ἀριστερά του,
 Ἀδάμ τὰ ἔτη καὶ Χριστοῦ καὶ κύκλους τοῦ ἡλίου,
 ἰνδικτιῶναν, φάσκα τε μετὰ μηνολογίου
 ὁμοῦ καὶ ὅλες τὲς ἑορτὲς ὅπου ἀκολουθοῦν τοῦ πάσχα,
 σεληνοδρόμιον εὐκολον κ' ἔβαλά το 'ς τὴν στάμπα.
 Τοῖς πᾶσιν εἶναι ἀρμόδιον, κ' εἴ τις τὸ ἀποκτήσῃ,
 ζαχάρεως καὶ μέλιτος γλυκύτερον τὸ εὐρίσκη
 ἱερέως εἶν' ἐφεύρεμα· καὶ ἂν θέλῃς τὸ ὄνομά του,
 γύρευσε τὸ 'ς τὰ κρόστιχα, νὰ εὐρῆς καὶ τὴν γενεάν του
 ἀνάγνωσ' το πολλὰς φορὰς διὰ νὰ τὸ ξερηστήσῃς,
 λόγον νὰ διδῆς καθ' ἑνὸς ὅπου νὰ σὲ ῥωτήσῃ
 Ἄν ποτε οἱ ἐντυγχάνοντες πάντα νὰ τοῦ ἐνθυμοῦνται
 συγχώρησιν 'πὸ τὸν θεὸν διὰ ταύτην νὰ αἰτοῦνται.

L'acrostiche de ces seize vers donne : Ματθαῖος Τζιγάλας.

Le f. 2 est occupé par la préface suivante :

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΠΟΝΗΜΑΤΙ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
 ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙΣ Ο ΤΖΙΓΑΛΑΣ Ο
 ΚΥΠΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΠΑΡΑ
 ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΝ ΤΡΙΑΔΙ ΘΕΟΥ.

Πολλὰ εἶναι ὅπου συμβάλλουσιν εἰς τὴν κατάστασιν καὶ εὐταξίαν τῆς
 καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί,
 ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἓνα καὶ ἀναγκαῖον εἶναι ἡ διάγνωσις τοῦ μυστικοῦ τῶν
 χριστιανῶν πάσχα· περὶ τοῦ ὁποῦ πολλὴν φροντίδα φαίνεται πῶς εἶχον
 οἱ ἅγιοι πατέρες, οἱ τῆς πρωτοτύπου ἐκκλησίας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι.
 Οἱ ὅποιοι, πρὶν νὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος τῶν Πασχαλίων, ἀνάγκην εἶχον ὁ
 καθεὶς ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐπαρχίαν του νὰ κάμνουσιν τοπικὰς συνόδους
 καθὲν χρόνον νὰ ζητοῦσι μὲ μεγάλην ἔρευναν καὶ κόπον τὴν ἡμέραν τοῦ
 πάσχα· καὶ τότε νὰ πέμπουσι γραμματοφόρους νὰ τὴν κηρύττουσιν εἰς
 τὸν κόσμον (Τοῦτο ὅπου λέγω ἔμπορεῖ καθεὶς νὰ τὸ γνωρίσῃ καὶ ἀπὸ
 τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων συνόδων καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ
 σοφωτάτου Συνεσίου). Ὑστερον δὲ, ἀφ' οὗ εὐρέθη ὁ τρόπος οὗτος ὅπου
 τυπώνεται τὴν σήμερον εἰς τὰ Ὡρολόγια, ἀνεπαύθησαν.

